

[Finansministeren.]

at vi gennem det forslag, jeg fremsatte, kunne være nået til en løsning, sådan at det radikale forslag var indgået i en almindelig drøftelse, men det lykkedes jo ikke; fordi de radikale ikke ville indgå på en aftale herom. Men lad mig sige dette: det er rigtigt, at der kan være fordele ved et kumulativt system — vi kender det fra England — men der er en vældig forskel mellem det kumulative system, man har i England, og så det, man kommer med her fra radikal side. Det engelske system går jo på en direkte regulering hos arbejdsgiveren, og her har man virkelig gjort op med skatten. Der er gjort op med skatten hver uge ved hver lønudbetaling, og det kan man kalde for en kumulativ skatteberegning, idet man simpelt hen går tilbage til årets begyndelse ved hver eneste lønudbetaling; men det gælder jo ikke det radikale forslag, her er jo kun tale om en vis regulering. Ja men vi har også en regulering i vores kildeskat; når året er gået, er der en regulering. Her skal man regulere 12 gange om året; ja, det kan i visse tilfælde måske være praktisk, hvis der er meget store svingninger, eller jeg vil hellere sige: hvis der er sæsonsvingninger, kan det være praktisk, men det kan også give meget store problemer, for vi må jo ikke glemme, at indtægtsniveauet er vidt forskelligt, at indkomsten kan variere meget, og vi må jo heller ikke glemme, at fradragene kan være forskellige fra skatteyder til skatteyder, der kan også være store variationer fra kommune til kommune, og det radikale forslag bygger jo på, at man skal opkræve efter en fast procent — man har nævnt 30 pct. Lad mig give et lille eksempel. Lad os tage en månedsløn på 2.000 kr. for en forsørger; her vil skatten efter vores forslag være ca. 10 pct., men efter den radikale skatteskitse eller forslag skal der altså opkræves 30 pct. Det vil sige, at vedkommende lønmodtager skal af med 20 pct. mere i skat, end han egentlig burde komme af med. Jeg kunne nævne andre eksempler. Hos manden, der bliver arbejdsløs eller syg, skal man efter det radikale såkaldte kumulative system opkræve 30 pct., også af hans sygeløn og hans arbejdsløshedsunderstøttelse, medens vi efter regeringens forslag, hvor fradragene er indregnet i skattekortet, jo straks er praktisk taget nede på den skat, som den

mand skal betale, der er arbejdsløs eller syg, eller hvis indtægt af andre grunde falder langt ned.

Jeg skal kun nævne disse eksempler i dag. Der er ikke tid til at gennemgå hele det system, der her er lagt op til os, i detaljer, og det vil jeg da også gå ud fra at vi får lejlighed til senere. Jeg vil dog gøre den ene bemærkning, at så vidt vi kan bedømme det i finansministeriet, vil det system, der her er skitseret, give betydelig større besvær for arbejdsgiverne end det system, som regeringen har fremlagt. Der skal skrives frem og tilbage ustandselig mellem arbejdsgiveren og de myndigheder, der skal tage sig af det, i stedet for at arbejdsgiverne efter vort system kan afgøre sagen med det samme på stedet, og det gælder ikke mindst den lille arbejdsgiver, som — så vidt jeg kan vurdere det, men den vurdering kan naturligvis være gal — vil få et betydelig større arbejde inden for det såkaldte kumulative system.

Men vi afviser naturligvis ikke hen ad vejen at tage en drøftelse af disse spørgsmål.

Til hr. Niels Westerby skal jeg kun sige, at de procenter, han nævnte — f. eks. 80 pct. for indtægten på 22.000 kr. — ganske vist er høje; men når han så siger, at marginals-katten på 50 pct. efter de nye forslag også var meget voldsom, vil jeg sige, at der er dog sket noget, når man nedsætter marginalbeskatningen fra 80 til 50.

Om Informations artikel kun dette: jeg beklager, at dagbladet Information bringer den slags artikler. Der er næsten ikke et sandt ord i den artikel, som skulle give en oversigt over regeringens skatteforslag.

Endelig bad hr. Niels Westerby til sidst om, at jeg skulle give en klar udtalelse om, at jeg ville arbejde mig eller os ud af det rod, der nu fandtes omkring sambeskatningen. Jeg vil gerne sige, at dette rod; det findes i de hoveder — undskyld, jeg siger det — der ikke forsøger at trænge ind til realiteterne i disse spørgsmål omkring sambeskatningen. Jeg vil indrømme, at det er let, hvis man bare kører efter en bestemt linje og siger: sådan skal det løses; men hvis man vil finde et rimeligt skattesystem og en rimelig skat for de forskellige grupper, så er det altså ikke så let at klare disse problemer.

Til sidst et par politiske betragtninger ganske kort til hr. Niels Westerby, som sagde,